

וכל דבר רע לא יכול לשולט עליכם.

אמר רבי אבא, הרי למדנו שascal ממקום שצד הקדשה שורה עליון - אף על גב שעומד בחשבון, הברכה אינה מנענת משם. אמר רבי אלעזר, ודאי בך זה. אמר לו, תרי ישראל הם קדש, ובאים מצד הקדש, שכותוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה. וכותוב (ויקרא יא) והייתם קדשים כי קדוש אני. אז למה כשודוד עשה חשבון בישראל, היה בהם הפטות, שכותוב (שמואל-ב-כד) ויתן ה' דבר בישראל ממן הבקר ועד עת מועד? בישראל ממן הבקר ועד עת מועד?

אמר לו, משום שלא נטל מכם שקלים, שהוא פרידון, שכותוב וננתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. משום שאחריך קדש (שהוא ב글ו) למת פרידון של קדש, ואוטו פרידון של קדש לא נלך מהם. בא וראה, ישראל הם קדש, שעומדים בלי חשבון (של עצם), וכן צריך פרידון לטל מהם, ואוטו פרידון עומד בחשבון, והם לא עומדים בחשבון.

מה הטעם? משום שקדש הוא סוד עליון של כל הרגשות. מה אותו קדש עולה על הכל והוא לו בחוץ קדש אחר למטה שעומד מתחתיו, ועומד בחשבון ובמנין - אף בך ישראל הם קדש, שכותוב קדש ישראל לה, והם נזונים קדש אחר, כפר שלהם, שעומדים בחשבון, וסוד זה - ישראל הם אילן שעומד בפניהם, פרידון קדש אחר עומד בחוץ ועולה לחשבון, ומגן זה על זה. הקלו.

פתח רבי אלעזר ואמר, החשע מה היה מספר בני ישראל בחול הים אשר לא ימד ולא יספר וגוז. מה

אחרא, וכל מלא בישא, לא יוכל לשולט עליכם.

אמר רבי אבא, ה' אוֹלִיפְנָא דְבָכֶל אַתָּר דְסַטְרָא דְקִדּוֹשָׁה שְׂרִיא עַלְוי, אף על גב דקימא בחושבנא, ברכתה לא אהמגע מפמן. אמר רבי אלעזר, ורקאי ה' כי הוא. אמר דקdash, דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל איןון קדש, ואתניין מסטרא ליה, ה' אוֹלִיפְנָא דְבָכֶל אַתָּר דְקִדּוֹשָׁה, דכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ל'י', וכתיב (ויקרא כ) והייתם קדושים כי קדוש אני, אמא כי עבר דוד חשבנה לישראל, ה' בהון מותנא, דכתיב, (שמואל ב כד) ויתן יי' דבר בישראל מן הבקר ועד עת מועד.

אמר ליה, בגין דלא נטל מנינו שקלים, דאיهو פורקנא. דכתיב, (שמות ל) וננתנו איש כפר נפשו ל'י' בפקוד אותם ולא יהיה בהם נגffe בפקד אותם. בגין דאצטיריך קדש, (ראיתו באטייליא) למייחב פורקנא קדש, וההיא פורקנא קדש לא אתנטיל מנינו. תא חזי, ישראל איהו קדש, דקימא בלא חשבנה, (רנרכיהו) ועל דא אצטיריך פורקנא דיתנטיל מנינה, וההיא פורקנא קיימא בחושבנה, ראינון לא קיימור בחושבנה.

מאי טעמא. בגין קדש איה ר' זא על'אה דבל דרגין, מה ההוא קדש איהו סליק על כלא, ואת ליה לבר קדש אחרא למטה קדימא תחותיה, וקאים בחושבנה ובמנין. אוף ה' כי ישראל איןון קדש, דכתיב קדש ישראל ל'י', ואינון יהבי קדש אחרא, פורקן דלהון, דקיממי בחושבנה, ר' זא דא, ישראל איןון אילנא דקימא לבו, פורקנא (נ"א קדש) אחרא קיימא לבר, וסליק לחושבנה, ואגין דא על דא. איזל.

פתח רבי אלעזר ואמר, (הושע ב) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר